

[Statsministeren]

tolerance. Vi må undgå kiv, vi må undgå almindelig misundelse og smålighed, for kun derved kan vi sikre, at vi får genskab stabilitet og tryk.

Kjeld Olesen (S):

Jeg skal på dette tidspunkt kun beskæftige mig med et enkelt emne, som har været berørt i flere af indlæggene, og det er dette såkaldte andet flertal, nogle mener eksisterer herinde.

Jeg vil også gerne sige tak til hr. Ole Vig Jensen, der på de radikales vegne meget klart sagde fra over for, at man kunne finde de radikale i et samarbejde som det, der har været antydet skulle være alternativet, dvs. et samarbejde, der nu tilbage har SF, DKP, VS og så retsforbundet.

Jeg har godt læst den fælleserklæring, som de 4 partier udsendte, og for at citere en tidligere fremtrædende parlamentariker fra et venstrefløjsparti vil jeg sige, at jeg giver ikke fem flade øre for den erklæring. Den er holdt i tilpas vage vendinger og har et par overskrifter, bag hvilke man ikke kommer ned til det, der i afgørende grad bør skille partier som SF, VS, DKP – og især SF – fra et parti som retsforbundet.

Det er rigtigt, at retsforbundet ved behandlingen af det sidste finanslovsforslag ikke stillede ændringsforslag f. eks. vedrørende almennyttigt byggeri. Paris er vel en messe værd, sagde hr. Ib Christensen den 16. marts i år, da vi behandlede dette. En sådan bemærkning og det, at man undlader at stille ændringsforslag, bør ikke kunne tilsløre, hvad der egentlig er retsforbundets politik. Jeg synes lige så godt, man kan sige det, for det har aldrig været skjult ellers, at man ønsker at kvitte alt, hvad der har med statsstøtte og statssubsidier at gøre. Det drejede sig da ikke om milliardbeløb, sagde hr. Ib Christensen. Nå, så det drejede sig ikke om milliardbeløb? Ja men så må jeg da bare lige minde hr. Ib Christensen om, at hans eget parti for 1976–77-finansloven, når det drejede sig om rentesikring sammen med fremskridtspartiet foreslog besparelser på 885 mill. kr., »kontoen udgår«; at man, når det drejede sig om kapitalindskud i almennyttigt boligbyggeri, sammen med fremskridtspartiet foreslog en besparelse på 205 mill. kr., »kontoen udgår«; at man, når det drejede sig om

lån til Boligselskabernes Landsbyggefond, sammen med fremskridtspartiet foreslog en besparelse på 35 mill. kr., »kontoen udgår«. Lægger man de tal sammen, kommer man op på 1,1 mia kr. Jeg har endda ikke medtaget andre punkter inden for kollegiebyggeri osv.

Jeg har sagt dette, fordi jeg synes, det skal frem, når man så ofte står frem ved møder på arbejdspladser og siger: vi har et andet flertal. Hr. Jørgen Jensen sagde det på den måde, at ingen vil påstå, at et andet flertal eller det andet flertal er enigt i alt, men vi står midt i en arbejdsløshed, og derfor må der gøres noget. Hr. Jørgen Jensen føjede til: vi er i hvert fald enige om, at der skal være en stor offentlig aktivitet, og om, at man derved kunne imødekomme krav fra arbejdspladserne.

Jeg vil, når det drejer sig om dette med offentlig aktivitet, kunne supplere det, jeg allerede har sagt, med adskillige andre ting. Bare for at give et eksempel kan jeg nævne, at tager vi det sidste finanslovsforslags behandling, hvor der var tale om ændringsforslag fra et flertal i finansudvalget, tilhørte ikke mindre end 157 gange – 157 gange – retsforbundet et mindretal, der stemte imod sammen med fremskridtspartiet.

Så er der også nogle andre ting, der gør, at debatten i dag vil fortælle, at dette andet flertal ligesom fordamper i den blå luft, og det er venstrefløjspartierne selv, der i deres fremstilling af tingene også her udviser megen beskedenhed og tilbageholdenhed. I en situation, hvor det ikke er nogen hemmelighed, at det stilles op, som om regeringen og LO har vanskeligheder med hinanden, kommer det andet flertal og siger: vi vil føre den rigtige politik, vi kunne garantere den rigtige politik, underforstået: så ville sådanne problemer ikke eksistere. Dertil må jeg så sige, for at der ikke skal være nogen misforståelser overhovedet, at Danmarks retsforbund, for nu igen at starte med det, gik imod – og jeg går ud fra, det vil gøre det igen – efterlønsordningen, der er et klart krav fra fagbevægelsen. VS og DKP stemte imod parallelanvisningen, som er krævet af fagbevægelsen. VS stemte imod, DKP undlod at stemme, da det drejede sig om bedriftssundhedstjenesten, som er krævet af fagbevægelsen. Danmarks retsforbund, VS og DKP har stemt imod forskellige dele af beskæftigelsesplanen, som er udarbejdet af LO og soci-